

Uvodni deo

Prema podacima Svetske zdravstvene organizacije (WHO), čak 10% svetskog stanovništva čine osobe sa invaliditetom. Osobe sa invaliditetom su, dakle veoma brojne, a definišu se kao pojedinci sa psihofizičkim nedostacima (sa kojima se rađaju ili ih stiču tokom života). Ovi nedostaci utiču na narušavanje njihovog integriteta kao ljudskih bića i onemogućavaju im da se formiraju, ispolje i ostvare kao potpuno prihvaćeni članovi društva. To nisu bolesne osobe koje bi trebalo lečiti, a nisu ni zdrave, jer je njihovo zdravlje dezintegrisano njihovim psihofizičkim nedostatkom.

To dovodi do fizičke i mentalne neuravnoteženosti i onemogućava prilagođavanje društvenoj sredini, te vladanje vlastitim biološkim i socijalnim mogućnostima. Sport i telesne vežbe odavno se koriste kao sredstvo lečenja. Da bi osobama sa invaliditetom omogućile učešće u rekreativnim, sportskim i aktivnostima u slobodno vreme na osnovama jednakosti sa drugima, države potpisnice preduzeće odgovarajuće mere kako bi:

Podstakle i promovisale učešće osoba sa invaliditetom u opštim sportskim aktivnostima na svim nivoima u najvećoj mogućoj meri;

Osigurale da osobe sa invaliditetom imaju mogućnost da organizuju, razvijaju i učestvuju u sportskim aktivnostima specifičnim za osobe sa invaliditetom i u tom cilju podsticale dobijanje odgovarajućih uputstava, treninga i sredstava na osnovu jednakosti sa drugima;

Osigurale da osobe sa invaliditetom imaju pristup sportskim i objektima za rekreaciju i turizam;

Osigurale da deca sa invaliditetom imaju jednak pristup učešću u igri, rekreativnim, sportskim aktivnostima u slobodno vreme, uključujući i aktivnosti koje se odvijaju u sklopu obrazovnog sistema;

Osigurale da osobe sa invaliditetom imaju pristup uslugama onih koji se bave organizacijom sportskih, rekreativnih, turističkih i aktivnosti u slobodno vreme.

Procenjuje se da postoji oko 3% ukupnog stanovništva osoba ometenih u mentalnom razvoju, dok 7% čine osobe sa telesnim invaliditetom. Osobe sa invaliditetom su veoma brojne, a definišu se kao pojedinci sa psihofizičkim nedostacima (sa kojima se rađaju ili ih stiču tokom života). Ovi nedostaci utiču na narušavanje njihovog integriteta kao ljudskih bića i onemogućavaju im da se formiraju, ispolje i ostvare kao potpuno prihvaćeni članovi društva. Oni nisu bolesne osobe koje bi trebalo lečiti, a nisu ni zdrave, jer je njihovo zdravlje dezintegrisano njihovim psihofizičkim nedostatkom. To dovodi do fizičke i mentalne neuravnoteženosti i one mogućava prilagođavanje društvenoj sredini, i vladanje vlastitim biološkim i socijalnim mogućnostima. Sport i fizičke vežbe odavno se koriste kao sredstvo lečenja.

U našoj zemlji ne postoji specijalizovani sistem kategorizacije usmeren ka sportskim zahtevima osoba sa invaliditetom, tako da svaki takmičar sâm pribavlja rešenje o invalidnosti. Na osnovu ovog rešenja, sportisti sa invaliditetom se razvrstavaju u sledeće kategorije: paraplegija, kvadriplegija, amputacija donjih ekstremiteta, amputacija gornjih ekstremiteta, opšta kategorija (nepostoji minimum ili vidljivo telesno oštećenje). U specifičnim sportskim disciplinama, kao što su košarka u kolicima (paraplegija, paraliza, parapareza i amputacija donjih ekstremiteta) i golbalu (slepi i slabovidni) kategorizacija je drugačija.

1. Sport osoba sa invaliditetom

Danas, ideja o osobama sa invaliditetom bude u mogućnosti da učestvuju u sportu i fizičkom aktivnošću nije tako neobično. U mnogim zemljama postoje mogućnosti od provincija u elitnom nivou za osobe sa invaliditetom izlog svoje sposobnosti u sportu i fizičkom aktivnošću. Ali, to nije slučaj u svim delovima sveta. Dok je bilo progresivno i pozitivnih promena u kvalitetu života osoba sa invaliditetom u mnogim razvijenim zemljama, često je ovaj napredak se ne ogleda u zemljama u razvoju.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com